T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 609
KARAR NO : 2014 / 726
KARAR TR : 14.7.2014

ÖZET Orman İşletme Müdürlüğünde daimi/ özürlü işçi olarak çalışan davacının, kendisine görevlendirme harcırahı ödenmesi istemiyle açtığı davanın; işçi statüsündeki davacı ile davalı arasında, işçi–işveren ilişkisi bulunduğu; davalı tarafından tesis edilen işlemin, davacının kamu mevzuatından kaynaklanmayan talebinden doğduğu gözetildiğinde, ADLİ YARGI'YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : S.A.
Vekili : Av. K.A.
Davalı : (İdari Yargıda)Amasya Orman Bölge Müdürlüğü;
(Adli Yargıda)Bafra Orman İşletme İlçe Müdürlüğü(Orman Genel Müdürlüğünü izafeten)
Vekili : Av. O.Y.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin, Konya İl Çevre ve Orman Müdürlüğü emrinde özürlü işçi olarak 2004 yılı Aralık ayında işe başladığını; ailevi ve kişisel nedenlerle, Amasya Orman Bölge Müdürlüğü emrine görevlendirmesinin yapılmasını istediğini; Çevre ve Orman Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü Personel Daire Başkanlığının 24.11.2005 tarih ve 9505 sayılı yazıları ile görevlendirmeye muvafakat edildiğini; sürekli işçi olarak çalışan müvekkilinin, Bakanlığın talepleri doğrultusunda, Orman Genel Müdürlüğü Amasya Orman Bölge Müdürlüğüne bağlı Bafra Orman İşletme Müdürlüğü emrinde harcırahsız olarak görevlendirilmesine karar verildiğini; daha sonra anılan Müdürlüğe atamasının yapıldığını ve 21.12.2011 tarihinde görevine başladığını; müvekkilinin, Konya İl Çevre ve Orman Müdürlüğü emrinde sürekli işçi olarak çalışmakta iken, Orman Genel Müdürlüğü'nün 28.11.2005 tarih ve 231 sayılı oluru ile Amasya Orman Bölge Müdürlüğü Bafra Orman İşletme Müdürlüğü emrine görevlendirildiğini, 28.11.2005 tarihinden, naklen tayin olduğu 15.12.2011 tarihine kadar Bafra Orman İşletme Müdürlüğü'nde görevlendirme ile çalışmış olduğunu; bu tarihler arasındaki, görevlendirme harcırahının ödenmesi için, 03.09.2012 tarihli dilekçe ile Bafra Orman İşletme Müdürlüğü'ne başvurduğunu; Amasya Orman Bölge Müdürlüğünce, Orman Genel Müdürlüğü'nün 28.11.2005 tarih ve 231 sayılı görevlendirme olur'larında, görevlendirmesi harcırahsız olarak yapıldığından ilgilinin talebi hakkında Bölge Müdürlüklerince yapılacak bir işlem bulunmadığı bildirilerek, müvekkilinin talebinin reddedildiğini; oysa görevlendirme harcırahı ödenmesinin yasal bir hak olduğunu ifade ederek; Amasya Orman Bölge Müdürlüğünün 19.09.2012 tarih ve 5198 sayılı, görevlendirme harcırahının ödenmesi talebinin reddine ilişkin kararının iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

Samsun 1.İdare Mahkemesi; 29.11.2012 gün ve E:2012/1482, K:2012/1329 sayı ile, davanın süre aşımı yönünden reddine karar vermiş; itiraz edilmesi üzerine bu karar, Samsun Bölge İdare Mahkemesinin 25.4.2013 gün ve E:2013/340, K:2013/337 sayılı kararıyla, uyuşmazlığın çözümünde adli yargı mahkemelerinin görevli olduğu gerekçesiyle bozulmuştur.

SAMSUN 1.İDARE MAHKEMESİ:16.7.2013 gün ve E:2013/875, K:2013/682 sayı ile, Mahkemelerinin 29/11/2012 tarih ve E:2012/1482, K:2012/1329 sayılı kararının, Samsun Bölge İdare Mahkemesi'nin 25/04/2013 tarih ve E:2013/340, K:2013/337 sayılı kararı ile bozulması üzerine, bozma kararına uyulduğu; 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14. maddesinin 3/a bendinde dilekçelerin görev ve yetki yönünden inceleneceği, 15. maddesinin l/a bendinde ise, 14. maddenin 3/a bendine göre adli ve askeri yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine, idari yargının görevli olduğu konularda ise görevli veya yetkili olmayan mahkemeye açılan davanın görev veya yetki yönünden reddedilerek dava dosyasının görevli veya yetkili mahkemeye gönderilmesine karar verileceğinin hüküm altına alındığı; 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesinde ise "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya iş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur." hükmüne yer verildiği; dava dosyasının incelenmesinden; Amasya Orman Bölge Müdürlüğü Bafra Orman İşletme Müdürlüğü'nde özürlü işçi olarak görev yapan davacının, 28.11.2005-15.12.2011 tarihleri arasında Bafra Orman İşletme Müdürlüğü'nde görevlendirme ile çalıştığından bahisle, bu tarihler arasındaki görevlendirme harcırahının ödenmesi istemiyle 03.09.2012 tarihinde yaptığı başvurunun dava konusu 19.09.2012 tarih ve 5198 sayılı işlemle reddedilmesi üzerine bakılan davanın açıldığının anlaşıldığı; olayda, davacının daimi vasıfsız işçi statüsünde görev yaptığı,

dolayısıyla İş Kanunu'na bağlı çalıştığının açık olduğu; bu durumda, İş Kanunu'ndan kaynaklı uyuşmazlıkların çözümünde Adli Yargı Mahkemeleri'nin görevli olduğunda kuşku bulunmadığı gerekçesiyle; davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar itiraz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere, müvekkilinin 28.11.2005 tarihinden naklen tayin olduğu 15.12.2011 tarihine kadar geçen süre için 2.000,00 TL. görevlendirme harcırahının, ödenmesi gereken tarihten itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

BAFRA 1.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ(İŞ MAHKEMESİ SIFATIYLA);20.3.2014 gün ve E:2013/345, K:2014/180 sayı ile, davanın, ödenmeyen görevlendirme harcırahı istemine ilişkin olduğu; Mahkemelerince yapılan yargılama, toplanan tüm deliller ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğinde; somut olayın görevlendirme harcırahı ödemesi talebi olduğu, ödenmesine ilişkin idari işlem tesis etmeye zorlayıcı hüküm kurulması amaçlandığına göre, talebin idari nitelik taşıdığının kabul edilmesi gerektiği, ayrıca görevlendirme harcırahının ilgililerin iradeleri dışında, idarenin kamu gücü kullanılarak yapıldığı, konunun kamu hukuku alanına ilişkin olduğu gözetildiğinde, idareye karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, idari yargı yerinin görevli olduğunun anlaşıldığı, 2577 Sayılı İYUK gereğince, idari eylem ve işlemlerden dolayı hakları zarar görenler tarafından açılacak tam yargı davalarının idari dava olduğu gerekçesiyle; Mahkemelerinin görevsizliğine; dosyanın görevli ve yetkili Samsun İdare Mahkemesine gönderilmesine, Dosyadan görev uyuşmazlığı çıktığında yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, HMK 20. madde gereğince tarafların kararın kesinleşmesinden itibaren iki hafta içinde başvuru yaparak dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmeleri halinde dosyanın Mahkemelerince Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiş; bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Bu karar ve davacı vekilinin talebi üzerine dava dosyası Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 14.7.2014 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve nedeni aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir." hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2-2247 sayılı Yasanın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma istencini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, davada idari yargının görevli olduğu belirtilerek görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve "dosyanın görevli ve yetkili Samsun İdare Mahkemesine gönderilmesine, Dosyadan görev uyuşmazlığı çıktığında yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine, HMK 20. madde gereğince tarafların kararın kesinleşmesinden itibaren iki hafta içinde başvuru yaparak dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmeleri halinde dosyanın Mahkemelerince Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine" de karar verilmiş; bilahare davacı vekilinin de talebi üzerine; yalnızca adli yargı dosyası gönderilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmuştur.

Bu haliyle, yapılan başvuru, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamaktadır.

Ancak, adli ve idari yargı yerleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, Asliye Hukuk Mahkemesince(İş Mahkemesi Sıfatıyla) ve daha sonra davacı vekilinin de talebi üzerine, 2247 sayılı Yasa'nın 14, 15 ve 19. maddelerinde öngörülen durumun aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; Başkanlık yazısıyla,

idari yargı dava dosyasının Mahkemesinden istenildiği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Amasya Orman Bölge Müdürlüğü Bafra Orman İşletme Müdürlüğünde daimi/ özürlü işçi olarak görev yapan davacının, 28.11.2005-15.12.2011 tarihleri arasında Bafra Orman İşletme Müdürlüğünde görevlendirme ile çalıştığından bahisle, bu tarihler arasındaki görevlendirme harcırahının ödenmesi istemiyle 03.09.2012 tarihinde yaptığı başvurunun reddine ilişkin, 19.09.2012 gün ve 5198 sayılı işlemin iptali/ fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere 2.000,00 TL. görevlendirme harcırahının ödenmesi istemiyle açılmıştır.

Anayasanın 128'inci maddesinde devletin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerin, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle yürütüleceği belirtilmiş, maddede "kamu görevlisi" kavramı tanımlanmayıp, "kamu görevlisi tarafından yapılması gereken görevler" sayılmıştır

Öte yandan, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda da "kamu görevlisi" kavramı tanımlanmamış, 4 üncü maddesinde yalnızca kamu hizmetlerinin gördürüldüğü dört grup istihdam şeklinden bahsedilmiş olup, maddenin son fıkrasında işçiler hakkında bu Kanun hükümlerinin uygulanmayacağı açıkça vurgulanmıştır.

Bir kamu tüzel kişisi tarafından istihdam edilen kişi, bu göreve kamu hukuku kurallarına göre idari bir kararla atanmış ise, bu görevli kamu görevlisidir.Örneğin memurlar, idari bir kararla göreve atandıkları için tartışmasız olarak kamu görevlisi kabul edilirler.

Bir kamu tüzel kişisi tarafından istihdam edilen kişi ile bu kamu tüzel kişisi arasındaki bağ, bir "sözleşme" ile kurulmuş ise, bu bağ "akdi" nitelikte bir bağdır.Ancak, bir kamu tüzel kişisi tarafından "sözleşme" ile istihdam edilen herkes kamu görevlisi olmayıp, sadece " idari sözleşme" ile istihdam edilenler, kamu kurum veya kuruluşuna kamu hukuku bağı ile bağlı olduklarından kamu görevlisi olarak nitelendirilirler.Bu bağlamda; kamu tüzel kişisi tarafından bir "özel hukuk sözleşmesi" ile istihdam edilen kişilerin kamu görevlisi olarak kabulü mümkün değildir.Bunlar hizmet akdiyle çalışan ve iş hukukuna tabi olarak istihdam edilen işçilerdir.

Konuya ilişkin mevzuat hükümlerine bakıldığında; 5521 Sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesinin birinci fıkrasında, "İş Kanununa göre işçi sayılan kimselerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin Ç, D ve E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya İş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözülmesi ile görevli olarak lüzum görülen yerlerde iş mahkemeleri kurulur." denilmiş; maddenin işaret ettiği 4857 sayılı İş Kanunu'nun "Amaç ve Kapsam" başlıklı 1. maddesinin birinci fıkrasında, "Bu Kanunun amacı işverenler ile bir iş sözleşmesine dayanarak çalıştırılan işçilerin çalışma şartları ve çalışma ortamına ilişkin hak ve sorumluluklarını düzenlemektir." hükmüne; 2. maddesinin ilk fıkrasında, "Bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişiye işçi, işçi çalıştıran gerçek veya tüzel kişiye yahut tüzel kişiliği olmayan kurum ve kuruluşlara işveren, işçi ile işveren arasında kurulan ilişkiye iş ilişkisi denir. İşveren tarafından mal veya hizmet üretmek amacıyla maddi olan ve olmayan unsurlar ile işçinin birlikte örgütlendiği birime işyeri denir." tanımına; Yasanın, 5763 sayılı Yasanın 2.maddesiyle değişik 30. maddesinde "Engelli ve eski hükümlü çalıştırma zorunluluğu" hususuna ayrıntılı olarak yer verilmiştir.

6245 sayılı Harcırah Kanunu'nun "Harcırah verilecek kimseler" başlıklı 4'üncü maddesinde, Bu Kanunda belirtilen hallerde bu Kanun kapsamına giren kurumlarda çalışan memur ve hizmetliler ile aile fertlerine ve aynı kurumlarda fahri olarak çalışanlara harcırah verileceği öngörülmüş, anılan Yasanın 3'üncü maddesinin (d) bendinde ise, Hizmetlinin, personel kanunlarına göre yardımcı hizmetler sınıfına dahil personeli, kurumlarda yalnız ödenek mukabili çalışanlarla kurumlarda çalıştırılan tarım ve orman işçilerini ve iş kanunlarına göre işçi sayılan kimseleri ifade edeceği belirtilmiştir.

6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerinin irdelenmesinden, bütün kamu kurum ve kuruluşlarının işçi olarak istihdam edilenler dahil olmak üzere tüm personelin, harcırah uygulaması yönünden aynı kapsamda değerlendirildikleri görülmektedir.

Dava dosyalarının incelenmesinden; davacının, daimi statüde ve engelli/özürlü işçi olarak Konya İl Çevre ve Orman Müdürlüğünde çalışmakta iken 14.10.2005 tarihli dilekçesi ile özürlü olduğundan ve ailesinin Samsun'da yaşadığından dolayı mağdur olduğunu ve mağduriyetinin giderilmesi için harcırahsız olarak görevlendirilmesinin Amasya Orman Bölge Müdürlüğü (Bafra Orman İşletme Müdürlüğü) emrine yapılmasını içeren talebini Çevre ve Orman Bakanlığı Personel Dairesi Başkanlığına Gönderilmek Üzere Konya İl Çevre ve Orman Müdürlüğüne sunduğu; Orman Genel Müdürlüğü Personel Dairesi Başkanlığının 28.11.2005 tarihli olurları ile de davacının Amasya Orman Bölge Müdürlüğüne bağlı Bafra Orman İşletme Müdürlüğü emrine, harcırahsız olarak görevlendirilmesinin uygun görüldüğü; bu tarihten sonra da naklen tayin olduğu 15.12.2011 tarihine kadar Bafra Orman İşletme Müdürlüğünde görev yaptığı; davacının, 28.11.2005-15.12.2011 tarihleri arasında Bafra Orman İşletme Müdürlüğünde görevlendirme ile çalıştığından bahisle, bu tarihler arasındaki görevlendirme harcırahının ödenmesi istemiyle 03.09.2012 tarihinde yaptığı başvurunun reddine ilişkin, 19.09.2012 gün ve 5198 sayılı işlemin iptali istemiyle idari yargı yerinde; fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak üzere 2.000,00 TL. görevlendirme harcırahının ödenmesi

istemiyle de adli yargı yerinde dava açtığı; davalı idarece Mahkemeye sunulan cevap dilekçesinde; davacının Bafra'ya görevlendirmesinin kendi isteği ile yapıldığı, Orman Genel Müdürlüğü tarafından özürlü olması ve ailesinin Samsun'da olması nedeniyle kendisini mağdur etmemek için isteğinin gerçekleştirildiği; 6245 Sayılı Harcırah Kanunun 56. maddesinin çalışanlara görevlendirme ya da her türlü harcırahın ödenmesi için 6 aylık bir başvuru süresi getirmiş olduğu; davacının görevlendirme tarihinden itibaren 6 aylık süre içerisinde kendisine harcırah ödenmesini kurumdan talep etmediği gibi naklen tayin tarihi olan 15.12.2011 tarihine kadar da harcırah istemediğini savunduğu anlaşılmıştır.

Buna göre, davacının talebinin ve idarenin ret işleminin 6245 sayılı Kanuna dayandırıldığı, anılan Kanunun memurlar dışındaki bir kısım çalışanlara da uygulanmakta olduğu; dolayısıyla işçi statüsündeki davacı ile davalı arasında, işçi–işveren ilişkisi bulunduğu; davalı tarafından tesis edilen işlemin, davacının kamu mevzuatından kaynaklanmayan talebinden doğduğu gözetildiğinde; uyuşmazlığın, "işçi ve işveren arasında iş akdinden veya İş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıkları" kapsamında İş Mahkemesince çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Bafra 1.Asliye Hukuk Mahkemesinin (İş Mahkemesi Sıfatıyla) yönteme aykırı başvurusunun reddi ile aynı Mahkemece ayrıca verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın görüm ve çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Bafra 1.Asliye Hukuk Mahkemesinin (İş Mahkemesi Sıfatıyla) BAŞVURUSUNUN REDDİ ile, aynı Mahkemece ayrıca verilen 20.3.2014 gün ve E:2013/345, K:2014/180 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 14.7.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Eyüp Sabri BAYDAR	Ali ÇOLAK	Nurdane TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali ÖĞÜŞ	Ayhan AKARSU	Mehmet AKBULUT